

“İSRAİL” SORUNU VE FİLİSTİN’İN KURTULUŞU

– 10 Maddede Çözümler –

hizb-turkiye.com

İSRAİL" SORUNU VE FİLİSTİN'İN KURTULUŞU

10 Maddede Çözümler

1

Filistin, İslâm Toprağıdır ve Mescid-i Aksa Ümmetin Mukaddes Değeridir

Kudüs, 637 yılında Halife Ömer ibnu'l Hattab *RadiyAllahu Anh* zamanında Bizans ile yapılan savaş sonucu İslâm toprağı haline gelmiştir. I. Haçlı Seferi sırasında kâfirlerin eline geçen Kudüs, Selahaddin Eyyubi'nin muazzam cihadı sonucu küfür işgalinden kurtulmuştur. I. Dünya Savaşı sırasında İngilizler tarafından işgal edilen Filistin toprakları, 1917 Balfour Deklarasyonu ile Yahudilere vaat edilmiştir. İngiltere merkezli Siyonist hareket yoluyla, İngiliz manda yönetimi altında silahlandırılmış Yahudi çeteleri dünyanın dört bir yanından bu mukaddes topraklara getirilmiş, orada yaşayan Müslümanlar silah zoruyla yerlerinden edilerek işgal süreci fiilen başlatılmıştır. 1947 yılında Birleşmiş Milletler'in hazırladığı Filistin Paylaşım Planı temelinde, 1948 yılında -sözde- "İsrail" devletinin kurulduğu ilan edilmiştir. Dolayısıyla gasp, yağma, işgal, zorla yerinden etme ve vahşi katliamlar temelinde kurulmuş bu varlığın bu topraklara çöreklenmiş olması, bu toprakların İslâm toprağı olduğu gerçeğini asla değiştirmez.

Üstelik Mescid-i Aksa, Müslümanların ilk kıblesi, Rasulullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in İsra ve Miraç yeri, İslâm'da mukaddes sayılan üç mescitten biridir. Allah *Subhanehu ve Teâlâ*, ayette geçen "**çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa**" ifadesiyle doğrudan Kur'an-ı Kerim'de zikretmiştir.

Kudüs'ün "üç semavi dinin kutsal olduğu" söylemi, akidevi değil siyasi bir söylemdir. Bu söylem, "Yahudi varlığının Aksa toprakları üzerinde en az Müslümanlar kadar hakkı olduğu" algısını oluşturmayı amaçlayan şerir bir planın parçasıdır. "Üç semavi dinin kutsal" söylemini dolaşıma sokan devletlerin, politikacıların ve kültür misyonerlerinin dinle, kutsalla bir alakaları yoktur. Müslümanların yaşam hakkının kutsallığıyla ilgilenmeyenlerin, Kudüs'ün kutsallığıyla ilgisi nasıl olabilir?

Dolayısıyla Mescid-i Aksa, Kudüs ve bir bütün olarak Filistin ne sadece Filistinlilerin ne de sadece Araplarındır, bilakis tüm İslâm ümmetinin ortak toprağı ve değeridir. Bu mübarek topraklara yönelik her saldırı, İslâm'a ve Müslümanlara yapılmış bir saldırı olarak addedilir.

2

“Filistin Sorunu” Yoktur, Gaspçı ve İşgalci Yahudi Varlığı “İsrail’ Sorunu” Vardır

Bize göre; “Filistin sorunu” yoktur, bilakis “Yahudi varlığı ‘İsrail’ sorunu” vardır. İsrailoğulları, insanlık tarihi boyunca insanlığın başına bela olmuş, âlemlerin Rabbine isyan etmiş, Allah’ın peygamberlerini katletmiştir.

Filistin, Haçlı işgali altında geçen kısa süre hariç, tarih boyunca İslâm’ın hâkimiyeti altında, her zaman Müslümanların gözbebeği olmuştur. Filistin hiçbir zaman sorun olmamıştır. Sorun olan, Yahudi varlığıdır. Sultan Abdulhamid Han’ın tahttan indirilmesinden sonra iktidarı eline geçiren zümrenin beceriksizliği sonucu kaybedilen topraklardan biri de Filistin’dir. Filistin’de İngiliz mandası; zulmünü ve diktatörlüğünü Filistin halkı üzerinde uygulamış, Siyonistlerle iş birliği halinde dünyanın dört bir yanından Yahudileri Filistin’e toplamaya çalışmış, onları silahlandırmış, “Hagana” adı verilen Yahudi çetelerini kurup büyütmüş, insanlar silah zoruyla evlerinden, topraklarından, yurtlarından kovulup başka ülkelerde mülteci haline getirilmiş, 1948 yılında Yahudi varlığı bir devlet sıfatıyla Filistin topraklarına bir hançer gibi saplanmış.

“İsrail” adı verilen bu yabancı cismi “devlet” olarak tanıyan halkı Müslüman ilk ülke maalesef Türkiye olmuş, “İsrail” çevresinde İngilizlerin kurduğu ve İngiliz ajanlarının yönettiği Mısır, Suriye, Ürdün, Lübnan gibi devletler Yahudi varlığının bekçileri haline getirilmiştir. -Sözde- “Arap-İsrail’ savaşları” adı altında 1948’de ve 1967’de yapılan göstermelik savaşlarla Yahudi varlığına “yenilmezlik” unvanı verilmiştir.

Hizb-ut Tahrir’in kurucusu kıymetli âlim Takiyyuddin en-Nebhânî, bu hakikati şu sözlerle ifade etmektedir: *“İsrail’ Arap rejimlerinin gölgesidir. O rejimleri kaldırdığın an gölge de gider.”*

Başta ABD ve Avrupa ülkeleri olmak üzere Batılı devletlerinden her türlü desteği alan, çevresindeki Arap rejimlerinin koruması altında tutulan, Türkiye gibi halkı Müslüman ülkelerin kurduğu ilişkilerle güç kazanan ve güya uygar dünyanın gözü önünde -sözde- uluslararası hukuku ve normları ayaklar altına almaktan çekinmeyen bu varlık, yaklaşık bir asırdır işgalini, yağmasını, katliamlarını ve vahşetini pervasızca sürdürmektedir.

O halde sorunu çıkaran, büyüten, kökleştiren ve sürdüren ne Filistinlilerdir ne de Müslümanlar. Bilakis sorunu ortaya çıkaran Batılı devletler, sürdüren ise bu meşum Yahudi varlığıdır. Dolayısıyla “Filistin sorunu”, “Kudüs sorunu”, “Gazze sorunu” yoktur, bilakis Yahudi varlığı “İsrail” sorunu vardır.

3

Yahudi Varlığı ile Hiçbir Siyasi, Askerî, Ekonomik, Diplomatik İlişki Kurulamaz

İslâm ümmeti bir vücudun azaları gibidir. Mademki Yahudi varlığı, ümmetin azalarından biri olan Filistin’i saran kanserli bir urdur, bu işgalci ve gaspçı varlığın tanınması, devlet olarak kabul edilmesi, ilişkilerin normalleştirilmesi ve herhangi bir şekilde ilişki kurulması kabul edilemez. Tarih boyunca düşman devletlerarasındaki ilişkileri düzenlemek için kullanılan devletler ve milletlerarası örf, “İsrail’in hiçbir meşruiyeti olmayan işgalci bir güç olarak kabul edilmesini, dışlanmasını ve izole edilmesini gerektirir.

Sömürgeci Batılı devletlerin güdümünde olan yönetimlerin Yahudi varlığını tanımaları bu hakikati değiştirmedigi gibi, bu işgalci varlığa meşruiyet de kazandırmaz. Bir yandan böyledir, diğer yandan Yahudi varlığının Filistin topraklarındaki sınır tanımaz zulümleri ve acımasız katliamları karşısında hâlâ

onunla ilişkileri sürdürmek hiçbir insani değerle de açıklanamaz. Müslüman olmayan ülkeler açısından insani, vicdani ve ahlaki yönden bile sakıncalı olan bu durum, Müslümanların başındaki yönetimler için ise seçenek değil, İslâmi bir sorumluluktur.

Fakat maalesef görüyoruz ki; gaddar ve hunhar Yahudi varlığının finansal ve askerî desteği başta ABD olmak üzere Batılı kâfir devletler tarafından karşılanırken, neredeyse tüm lojistik, hammadde ve nihai ürün tedariki halkı Müslüman ülkeler tarafından karşılanmaktadır. Örneğin; Hayfa limanına giden gemilerin yarısından fazlası Mısır ve Türkiye’den yük taşıyan gemilerdir. Yine Yahudi varlığının özellikle savunma sanayiinde kullanılan çeliğin önemli bir kısmını Türkiye’den ithal ettiği, petrolün büyük kısmının Ceyhan limanından gönderilen Azerbaycan ve Kazakistan petrolü olduğu bilinmektedir.

Ayrıca barış, ateşkes ve arabuluculuk adı altında gizli ve açıktan yoğun bir diplomasi faaliyeti yürütülmektedir. Yahudi varlığına sunulan bu kesintisiz destek, şer’an haram, siyaseten tehlikeli ve vicdanen gayri ahlakidir. Daha da ötesi Yahudi varlığının işlediği hunharca cürümlere suç ortaklığıdır. Bugün Gazze’de akan kan, sadece faili olan katil Siyonistlerin değil, onlarla ilişkilerini sürdüren tüm devletlerin ve yöneticilerin ellerindedir. Bu durumda Yahudi varlığı ile tüm diplomatik ilişkiler kesilmeli, diplomatik temsilcilikleri kapatılmalı, personeli sınır dışı edilmelidir. Türkiye’nin büyükelçisi de “istişare amaçlı” değil, kalıcı olarak çağrılmalı, ateşkes görüşmeleri, arabuluculuk gibi işgalci “İsrail”i meşrulaştıracak hiçbir girişime başvurulmamalıdır.

4

Normalleşme Projesi, Yahudi Varlığı İçin Meşruiyet, Filistin İçin İhanettir

Türkiye’nin siyasi tarihinde iktidarlar değişse de “İsrail” ile olan ilişkiler hiç değişmemiştir. Kurulduğunda o gayrimeşru ülkeyi ilk tanıyan ülkelere biri de Türkiye olmuştur. Hatta halkı Müslüman olarak tanıyan ilk ülke Türkiye’dir. AK Parti döneminde yaşanan “İsrail” saldırıları ve “One minute olayı” sonrasında ilişkiler gerginleşmiş ise de kopma noktasına hiçbir zaman gelmemiştir. Türkiye göstermelik olarak “İsrail”i “terör” ile suçlarken, Yahudi varlığı, Türkiye nefretini dışa vurmaktan çekinmemiş, Ağustos 2020’de MOSSAD’ın şefi Yossi Cohen, Suudi, Mısırlı ve Birleşik Arap Emirlikleri’ndeki mevkidaşlarına yaptığı açıklamada, Türkiye’yi, açıkça “bölge barışı için yeni bir tehdit” olarak tanımlamıştır. Yine 2020 yılındaki Azeri-Ermeni çatışması sırasında Yahudi varlığının Savunma Bakanı Benny Gantz, Türkiye’yi “terörizm ve istikrarı bozmakla” suçlamıştır. Bu karşılıklı açıklamalar, iki ülke arasındaki bağları koparmamış, Temmuz 2021’de Cumhurbaşkanı Erdoğan yeni seçilen “İsrail Cumhurbaşkanı” Herzog’a tebrik telefonu açmış, onun da 2022 yılı Mart ayında Türkiye ziyaretiyle ilişkiler tekrar normalleştirilerek karşılıklı büyükelçi atamaları yapılmıştır.

“Normalleşme” kavramı, gayrimeşru işgalci bir varlık olan “İsrail”in meşruiyeti ve var olma hakkı kabul edilerek onunla ilişkilerin normal hale getirilmesini ifade eder. Oysa “İsrail” meşru bir devlet değildir. O olsa olsa Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın deyimiyle işgalci bir terör örgütüdür. Normalleşme ise meşru iki devlet arasında olur.

Hiçbir hakkı ve meşruiyeti olmadığı, yaklaşık bir asırdır Filistin halkına kan kusturduğu, Müslümanların mukaddesatını ayaklar altına alarak işgalci ve yayılmacı politikasını sürdürdüğü halde, Yahudi varlığının bu şekilde tanınması, meşruiyetinin kabul edilmesi ve ilişkilerin normalleştirilmesi Filistin davasına apaçık ihanettir. Filistin halkının yüzüstü bırakılmasıdır. Yahudi varlığı ile normalleşen devletlerin imzaladığı barış anlaşmalarının gerçekte Müslüman halklar nezdinde paçavradan farkı yoktur, hiçbir değeri haiz değildir.

5

“İsrail”e Yönelik Tüm Saldırılar, Yurt Savunması, Meşru Müdafaa ve Şer’an Cihattır

Toprakları işgal edilen, evleri ellerinden alınan, yurtlarından kovulan ve evlatları acımasızca katledilen Filistin halkı devletsiz, ordusuz, silahsız ve savunmasız bir halktır. İntifada döneminin sembolü haline gelen şeyi hepimiz biliyoruz, Filistin halkı silaha karşı sapan taşı ile savaş vermiştir. Çünkü başka hiçbir gücü yoktur. Kudüs ve Batı Şeria halen bu durumdadır. Hukuken ve şer’an, düşmanın işgaline ve saldırısına karşı direnmek ise meşrudur ve haktır. İslâm, yalnızca Müslümanların değil tüm insanların can, mal, akıl, nesil, namus ve haysiyetini güvence altına almış, bunlara yönelik saldırılara karşı koymayı meşru saymıştır. Hukuken de meşru müdafaa kapsamındadır. Dolayısıyla Gazze’deki mücahitlerin 7 Ekim’de Yahudi varlığına karşı başlattıkları saldırı, terör eylemi değil, şer’an meşru bir cihattır.

“Terör” yaftasına gelince... Terör, Batılı devletlerin kendi maslahatlarına aykırı gördükleri her şiddet eylemini tanımlamak için ortaya attıkları bir safsatadır. Batılı ülkelerde meydana gelen şiddet olayları, katliamlar veya saldırılar, Müslüman olmayanlar tarafından yapıldığında “suç” ve “cinayet” olarak tanımlanırken Müslümanlar tarafından yapıldığında “terör” olarak tanımlanmaktadır. “Özgürlük savaşçıları” ile “terör örgütü” arasındaki tek fark Batı’nın maslahatlarıdır. Maslahatlarıyla örtüşene “Özgürlük savaşçısı” maslahatlarıyla çelişene “terör örgütü” yakıştırması yapılmaktadır.

Toprakları işgal edilmiş Filistin halkının işgale karşı direnmesi işgalciye taş atması, onu toprağından çıkarmak için savaşacak örgütler oluşturması, savaş için maddi hazırlıklar yapması ve saldırılar gerçekleştirmesi hatta sokak gösterileri bile Yahudi varlığı ve Batı dünyası tarafından “terör” olarak tanımlanmaktadır. Böylece Filistin halkı, katledilmeleri ve yok edilmeleri gereken meşru hedefler haline getirilmektedir. Son günlerde yayınlanan birçok videoda Yahudi politikacıların Gazze’nin tamamen yok edilmesinden, Gazzelilerin hepsinin öldürülmesinden hatta nükleer bomba atılabileceğinden söz ettikleri görülmektedir. Bu iğrenç yaklaşım ve nefretin ardında işte bu “terör” yaftası yatmaktadır.

Tekrar ediyoruz; Filistin İslâm toprağıdır ve Müslümanların ortak değeridir. Oradaki işgalci Yahudi varlığına, ordusuna ve eli silahlı fanatik yerleşimcilerine yönelik her türlü saldırı, meşru müdafadır, yurt savunmasıdır, cihattır. Bunu “terör” olarak yaftalamak kimsenin haddine değildir. Bilakis asıl terörist, o topraklarda ilk kez terör örgütlerini kurarak Filistin köylerini boşaltıp kendilerine devlet kurmaya çalışan, kurduktan sonra da her türlü katliamı, cinayeti ve orantısız devlet terörünü on yıllarca işleyen Yahudi varlığıdır.

6

Gazze veya Batı Şeria’yı Boşaltmaya Çalışmak, Yahudi Varlığının İşgalci ve Yayılmacı Politikasına Hizmettir

Gasıp Yahudi varlığı “İsrail”, Gazze’de sivillere yönelik katliamlarını artırdıkça insani trajedi görüntüleri artmaktadır. “İsrail”, Gazze halkını katletmekle kalmayıp elektrik, su, gıda ve ısınma gibi en temel haklardan mahrum ederek insanlık suçu işlemeye devam etmektedir. Bu vahşet tablosunun, özellikle de kadın ve çocukların ölüm haberlerinin dünya kamuoyunda infial oluşturması nedeniyle çözüm olarak Gazze’deki sivil halkın tahliyesi gündeme getirilmektedir.

Yaralıların tedavisi, sivillerin korunması gibi -sözde- gerekçelerle öne sürülen bu yaklaşım, son günlerde Türkiye’de de konuşulmaya başladı. Her ne kadar şimdilik sadece medya kanallarında dillendirilmiş olsa da ABD Dışişleri Bakanı Blinken’in bölgedeki ziyaretlerinden sonra kapalı kapılar ardında Gazze’nin tahliye planının konuşulduğu anlaşılmaktadır.

Gerçek şu ki; hangi gerekçeyle olursa olsun, Gazze’yi ve Batı Şeria’yı boşaltmaya çalışmak, Yahudi varlığının işgalci ve yayılcı politikasına hizmet etmektir. Zira gaspçı varlık, 1948’den beri yaşanan her savaş sonrasında ABD, Batılı ülkeler ve İslâm beldelerindeki yönetimlerin desteği ile zorunlu göç politikalarını dayatarak Filistin topraklarındaki işgalini genişletmiştir.

Aksa Tufanı Harekâtı’nın hemen sonrasında katil Netanyahu, Ortadoğu haritasını değiştireceklerini söylemiş ve Gazze halkının katliamdan kurtulmaları için kuzeyden güneye gitmelerini istemiştir. Birçok Yahudi yetkili de “İsrail”in güvenliği için Gazze halkının Mısır’ın Sina çöllerine, Batı Şeria ve Kudüs’teki Filistinlilerin ise Ürdün’e sürülmeleri gerektiğini açıkça ifade etmişlerdir. “İsrail” hâlihazırda Gazze’ye yönelik sürdürdüğü katliamlarında bu politikasını sürdürmektedir.

Dolayısıyla Gazze’nin ve beraberinde Batı Şeria’nın boşaltılması planı, Müslümanlar açısından Filistin davasına ihanettir ve asla kabul edilemez. Zira hiç kimse o toprakların asıl sahibi olan Müslümanlar adına “İsrail” ve ABD ile pazarlık masasına oturma hakkına sahip değildir. Filistin’in her karışı İslâm toprağıdır ve kıyamete kadar öyle kalacaktır.

7

İki Devletli Çözüm, Garantörlük ve Diğer “Barış” Girişimleri Amerikan Planlarıdır

İki devletli çözüm, esasen uluslararası örfe göre kabul edilemez bir durumdur. Zira İngiliz işgalinden önce bugünkü Filistin toprakları Osmanlı Hilâfeti’ne aitti. Aşiret liderlerine devlet bahşeden İngiltere, Filistin topraklarında henüz bağımsız bir devlet kurulacak şartlar oluşmadığı gerekçesiyle manda yönetimini devam ettirmiştir. Vesayet yönetiminin başladığı tarihte 56 bin olan Yahudi nüfusu 1946 yılında 604 bine ulaşmıştır. İngiltere için şartlar oluştuğunda konuyu Birleşmiş Milletler’e havale etmiş, BM Genel Kurulu’nun 181 Sayılı Kararı Filistin bölgesinde bir “Arap devleti” ve bir “Yahudi devleti” kurulmasını öngörmüştür.

Görüldüğü üzere; “iki devletli çözüm” aslında yaşanan çatışmaları ve kargaşayı “İsrail”in kurulmasıyla çözüme kavuşturmayı planlamıştır. BM 181 Sayılı Kararıyla “İsrail” kurulurken öngörülen Arap devleti hiçbir zaman kurulmamış, “İsrail”, Filistinlilerin topraklarını gasp ederek genişlemeye devam etmiştir.

Amerika’nın ve Amerikan uşaklarının savunuculuğunu yaptığı “iki devletli çözüm” ise tam bir garabet. Filistin toprakları; Batı Şeria, Kudüs ve Gazze şeklinde parçalanmışken, Gazze adeta bir açık hava hapisanesine çevrilmişken, Kudüs, “Doğu” ve “Batı” diye ikiye bölünmüşken, Batı Şeria işgal altındayken, üstelik bu bölgeler coğrafi olarak birbirleriyle bağlantısızken hangi Filistin devletinden söz edilebilir?

“Filistin Yönetimi” adı verilen ucube iktidarın, Filistin halkını temsil etmediği 7 Ekim’de başlayan olaylarla bir kez daha ortaya çıkmıştır. Temsiliyeti belirsiz, sınırları belirsiz, şehirleri belirsiz, güvenliği belirsiz, ekonomisi belirsiz bir devlet nasıl mümkün olabilir? Üstelik Siyonist Yahudi varlığının “arz-ı mevud” ve

“büyük İsrail” gibi emelleri, bugünkü sınırlara bile rıza göstermeyeceğini, Mısır’dan Türkiye’ye uzanan geniş bir coğrafyayı ele geçirmeyi amaçladığını açıkça göstermektedir. Dolayısıyla “iki devletli çözüm” söylemi, dünden bugüne koca bir yalandan ve aldatmacadan başka bir şey değildir.

Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın ileri sürdüğü “garantörlük” kavramı da kelimenin tam anlamıyla “boş laf”tır. Ne Yahudi varlığı ne de hamileri olan Batılı kâfirler, böyle bir şeyi kabul etmiştir. Üstelik Türkiye’nin Yahudi varlığı ile ilişkilerini tüm hızıyla sürdürürken, Yahudi varlığını ticari, ekonomik, hatta askerî manada beslemeye devam ederken, Filistin davasına sahip çıkıyormuş gibi görünmek için öne sürdüğü bu söylem, gerçeklikten uzak, içi boş, hayali bir söylemdir.

8

“İsrail” Sorunu, Kurulmasını Sağlayan Birleşmiş Milletlere Başvurarak Asla Çözülemez

“İsrail” sorununu icat eden ve kökleştiren, Birleşmiş Milletlerin ta kendisidir. 1947 yılında İngilizlerin talebi üzerine BM Genel Kurulu, Filistin Özel Komitesi’ni kurmuş, ardından Filistin Paylaşım Planı’nı ileri sürmüştür. Yahudi varlığı 1948 yılında bu plan temelinde kurulmuştur. Birleşmiş Milletler, gayrimeşru Yahudi varlığının kuruluşunu anında tanıyarak ona meşruiyet vermeye çalışmıştır. Ajan Arap rejimlerin Yahudi varlığına göstermelik bir savaş başlatmasının ardından bu defa güya arabuluculuk girişimine soyunmuş, bu sözde arabuluculuk girişimleri, on yıllar boyunca hiçbir netice yahut fayda ortaya koymaksızın gündeme getirilmiştir. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi bugüne kadar Yahudi varlığı hakkında 100’e yakın karar aldığı halde Yahudi varlığı bunların hiçbirini umursamamış ve uygulamamıştır. Nitekim BM, 1967 Savaşı’ndan hemen sonra 22 Kasım 1967’de oy birliğiyle aldığı 237 Sayılı Kararda; “savaş yolu ile ülke kazanımı”nın kabul edilemez olduğu ve “en son çatışmalarda İsrail’in işgal ettiği topraklardan geri çekilmesi” gerektiği ifade edilmiş ama hiçbir zaman uygulanmamıştır. BM’nin “İsrail” ile alakalı aldığı ve uygulanan tek kararı, “İsrail Devleti”nin kuruluş kararıdır.

Birleşmiş Milletler, sömürgeci devletlerin sömürü araçlarından biridir. Sadece beş devletin veto hakkı olduğu bir oluşumda diğer devletlerin varlığı anlamını yitirmektedir. Halkı Müslüman ülkelerin bu teşkilatta hiçbir etkisi ve ağırlığı yoktur. BM, bugüne kadar Müslümanların lehine hiçbir karar almamış ve uygulamamıştır. Bosna’da yaşanan soykırıma BM’nin desteği, göz yumuşu hafızalardan silinmemiştir. Hakeza Afganistan ve Irak’ın işgalinde 1 milyon Müslümanın katledilmesinde BM kararları önemli rol oynamıştır.

Birleşmiş Milletler neyse Arap Birliği, İslâm İşbirliği Teşkilatı gibi bölgesel örgütlenmeler, devletlerarasında düzenlenen zirveler, toplantılar, mekik diplomasisi ve telefon trafikleri de aynı sömürgecilik çarkının parçaları, aynı oyalama taktiklerinin devamıdır. Bunlara üye devletler Batı’nın iş birlikçileri ve Yahudi varlığının gizliden ya da açıktan destekçileridir. Dolayısıyla “İsrail” sorunu ve işlediği insanlık suçları karşısında Birleşmiş Milletlere başvurmak, Genel Kurul’dan veya Güvenlik Konseyinden karar çıkarmaya çalışmak beyhude olmanın ötesinde, halkların öfkesini yatıştırmak ve iktidarları yardımsever göstermek için kullanılan timsah gözyaşlarıdır. Askerî, siyasi, ekonomik ve diplomatik güç ve imkânlarıyla harekete geçmek yerine Birleşmiş Milletlere başvurmak, uluslararası toplumu harekete geçmeye çağırmak ve kınama açıklamaları yapmak, bilhassa halkı Müslüman olan ülkelerin başına musallat olmuş iktidarların istismar edebilecekleri argümanlardan ibarettir. Siyaseten işlevsiz, şer’an haramdır!

İfade ettiğimiz gibi; tam 75 yıldır çözüm adına -sözde- adımlar atılmış ve birçok diplomatik faaliyet yürütülmüştür. Ancak bunların hiçbirisi Yahudi varlığının katliam ve saldırılarını durduramamıştır. Aksine bu -sözde- adımlar, Yahudi varlığını daha da cesaretlendirmiş ve küstahlaştırmıştır. Ne yaparsa yapsın ve hangi katliamları işlerse işlesin, yaptığıнын yanına kâr kalacağını, sadece kınanacağını ve ardından barış görüşmeleri ve kurulan ihanet masalarında “normalleşme” adımları atılacağını çok iyi bilmektedir. Bir aydan fazladır süren son saldırılar ve çocuk, kadın, yaşlı, hasta ayırt etmeden bir halkı soykırıma uğratma hamlelerinin ardındaki dürtü budur!

Oysa güce karşı güç ve orduya karşı ordu ile karşı konulmadıkça bu vahşetin durmayacağını herkes bilmektedir. Ama nedense bu hakikatin üstü ısrarla örtülmeye çalışılmaktadır. Zelil bir şekilde başta ABD olmak üzere Batılı kâfir devletlerden ve Birleşmiş Milletler gibi aparatlarından medet umulmaktadır. Nitekim Türkiye’den ayrılırken Blinken şöyle demiştir: *“Her gittiğim yerde aynı şeyi duydum. Tüm bu konularda ABD’nin liderliğinin alternatifi bulunmuyor. Ülkeler bize bakıyor. Bir şeyler yapmamızı bekliyor!”*

Müslümanların başındaki yöneticilerde biraz cesaret kırıntısı olsaydı, her türlü imkân ve donanıma sahip, Müslümanların evlatlarından oluşan ordular harekete geçirilseydi şimdi kardeşlerimizin çırpınışını değil, yeryüzünün en korkak milleti olan Yahudi varlığının çırpınışını izliyor olurduk. Bütün ailesi katledilmiş anne ve babaların feryatlarını değil, Siyonist başı Netenyahu’nun merhamet dilenmesini işitiyor olurduk.

İşte bunun için ilk günden itibaren yöneticilere seslendik ve *“Ordularınızı harekete geçirin!”* dedik. Zira işgalci Yahudi varlığını başka hiçbir şey durduramaz ve onlar sadece güçten anlar. 7 Ekim’den bu yana meydanlara toplanan milyonlarca insan *“Ordular Aksa’ya!”* ve *“Mehmetçik Gazze’ye!”* diye haykırmaktadır. Zira atılması gereken tek adım ve konuşulması gereken tek çözüm budur!

Hem tarihî süreç hem yaşanan acı vakia hem de şer’i hakikatler apaçık ortadadır. Müslüman bir belde işgal edilirse ya da saldırı ve katliamlara maruz kalırsa, oranın halkı da zulmü def edemezse orduların toplanıp hareket ettirilmesi ve işgal altındaki beldeye yönlendirilmesi şer’an farzdır.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا **“Size ne oldu da Allah yolunda ve «Rabbimiz! Biz, halkı zalim olan bu beldeden kurtar, bize tarafından bir sahip (bir lider) gönder ve bize katından bir nusret ver!» diyen zavallı erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşıyorsunuz!”** [Nisa Suresi 75]

Dünya Müslüman Âlimler Birliği bu farzı ortaya koymuş ve orduların harekete geçirilmesi için fetva vermiş, ordularını harekete geçirmeyen yöneticilerin *“Allah’a ve Rasulü’ne ihanet içinde olacağını”* söylemiştir.

İmkânı ve gücü olduğu halde bu mezalime engel olmak adına harekete geçmeyen İslâm ülkelerinin yöneticileri ve komutanları büyük vebalin altındadır.

3 Mart 1924’te Hilâfet yıkılınca İslâm ümmeti paramparça edildi. Topraklar arasına suni sınırlar çizildi ve ulus devletlere bölündü. Bazı beldelerde laik rejimler, bazı beldelerde krallık ve diktatörlükler, bazı beldelerde ise manda yönetimleri Müslüman haklar üzerinde egemen oldu. Milliyetçilik ve vatancılık duyguları köpürtülerek ümmet şuuru dağıtılmaya çalışıldı. Ümmetin vahdeti ve birliği kayboldu. Milli çıkarlar, İslâmi hükümlerin yerini aldı. “Böl ve yönet” planı başarıya ulaştı. Filistin gibi fiilî olarak işgal edilen beldelerdeki sorunlar, kâfirlerin kurduğu masalarda konuşulmaya başlandı.

Hilâfet’in yıkılması ile ortaya çıkan parçalanmışlık, bugün işgalci “İsrail” sorunu karşısında koskoca bir ümmetin elini kolunu bağlayan bir durumdur. Zira Filistin’in işgalden kurtarılması uğrunda yapılacak cihat, İslâmi orduların Yahudilerle savaşmasını ve Filistin’den köklerinin kazınmasını gerektiren şer’i bir hükümdür. Müslümanlar, bu hükmü yerine getirecek ve “İsrail” sorununu ortadan kaldıracak yeterli güç ve birikime de sahiptir. İslâm ümmetinin donanımlı orduları, yeterli silahları, şehadet ve cihat arzusu ile yanıp tutuşan milyonlarca mümin askeri, gençleri vardır. Askerî güç ve donanım olarak hiçbir eksiği yoktur. Tek sorun, bu ordulara harekete geçme emri verecek liderliğin olmamasıdır. Mevcut liderliklerin böyle bir emir vermesi de mümkün görünmemektedir.

Öyleyse hem vakıa hem de şer’i hüküm gereği yapılması gereken, bu yöneticileri değiştirmek ve yerine Yahudi varlığının kökünü kazımak için orduları harekete geçirecek raşit bir halifeyi naspetmektir. Zira Hilâfet, ümmetin bütünleşmesi, aralarındaki suni sınırların kaldırılması demektir. Bu ise muazzam bir devletin yükselişi anlamına gelecektir! Dolayısıyla Hilâfet, siyasi, ekonomik ve askerî açıdan “süper güç” mesabesinde olacaktır.

Bölünmüş, parçalanmış İslâm ümmetinin vahdetini sağlayacak ve yeniden Müslümanları tek bir çatı altında toplayacak yönetim sistemidir, Râşidî Hilâfet! Müslümanların kanlarına, canlarına ve ırzlarına değer veren, okyanus ötesinden mazlumların yardım çığlıklarına icabet ederek orduları seferber edecek tek liderliktir, Râşidî Hilâfet!

Allah’ın vaat ettiği ve Rasul’ünün müjdelediği tek yönetimdir, Râşidî Hilâfet!

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ [وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا] **Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara vadetmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl halifeler kıldıysa onları da yeryüzünde halifeler kılacak, kendileri için razı olduğu dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir.”** [Nur Suresi 55]

تَكُونُ النَّبُوءَةُ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَا النَّبُوءَةُ فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ مَلَكًا جَبَرِيَّةً فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ إِذَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ مَلَكًا عَاصِيًا فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَا النَّبُوءَةُ ثُمَّ سَكَتَ [ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَا النَّبُوءَةُ ثُمَّ سَكَتَ] **“Allah’ın olmasını dilediği kadar aranızda nübüvvet olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde Allah onu kaldıracaktır. Sonra nübüvvet minhacı üzere (Râşidî) Hilâfet olacaktır. Böylece Allah’ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde onu da kaldıracaktır. Sonra Isırıcı Meliklik olacaktır. Böylece Allah’ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde Allah onu da kaldıracaktır. Sonra Zorba Diktatörlük olacaktır. Böylece Allah’ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde Allah onu da kaldıracaktır. Sonra (yeniden) nübüvvet minhacı üzere (Râşidî) Hilâfet olacaktır.”** Sonra sükût etti.” [Müsned]

hizb-turkiye.com

